

§ 3. W województwie kieleckim włącza się do miasta Starachowic:

- 1) z gminy Brody część obszaru sołectwa Adamów o powierzchni 537,76 ha i obszar sołectwa Michałów o powierzchni 475,48 ha,
- 2) z gminy Mirzec obszar o powierzchni 2,83 ha, obejmujący oddziały 125 i 126 Leśnictwa Bugaj, Nadleśnictwa Starachowice,
- 3) z gminy Wąchock przysiółek Mieszala o powierzchni 39,36 ha, część obszaru terenów leśnych sołectwa Wąchock, Nadleśnictwa Starachowice o powierzchni 118,77 ha, obejmującą część oddziałów: 136, 150, 149, 152, 141, 159, 168, 160, 161, 188, i część obszaru terenów leśnych sołectwa Rataje, Nadleśnictwa Starachowice,

wice, o powierzchni 39,62 ha, obejmującą części oddziałów: 30, 29, 28, 27, 26, 25, 49, 32, 31.

§ 4. W województwie leszczyńskim włącza się do miasta Smigła z gminy Smigiel część obszaru wsi Nie-tążkowo o powierzchni 33 ha i część obszaru wsi Koszanowo o powierzchni 6 ha.

§ 5. Szczegółowego opisu granic miast wymienionych w § 1—4 dokonają wojewodowie w drodze zarządzeń podlegających opublikowaniu w dziennikach urzędowych wojewódzkich rad narodowych.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1983 r.

Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska: *T. Hupałowski*

53

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 22 lutego 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie studiów doktoranckich.

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 192 i z 1982 r. Nr 14, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 17 grudnia 1976 r. w sprawie studiów doktoranckich (Dz. U. z 1976 r. Nr 41, poz. 243 i z 1980 r. Nr 26, poz. 109) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie odbywania studiów doktoranckich uczestnik otrzymuje stypendium w wysokości:

- 1) 7.000 zł miesięcznie na pierwszym roku studiów,
- 2) 8.300 zł miesięcznie na dalszych latach studiów.”

2) w § 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nauczyciel akademicki, pracownik naukowo-badawczy, dyplomowany pracownik dokumentacji naukowej oraz bibliotekarz dyplomowany, przyjęty na studia doktoranckie na wniosek zakładu pracy, który go zatrudnia, otrzymuje na czas trwania studiów doktoranckich urlop bezpłatny

oraz stypendium w wysokości odpowiadającej jego wynagrodzeniu pobieranemu bezpośrednio przed przyjęciem na studia doktoranckie, nie większej jednak niż 9.000 zł miesięcznie.”

3) w § 13 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Stawki stypendiów określonych w § 11 ust. 1 i § 12 ust. 1 obejmują przysługujące uczestnikom studiów doktoranckich rekompensaty z tytułu wzrostu cen detalicznych artykułów żywnościowych, opału i energii, wprowadzone uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 200) i uchwałą nr 24 Rady Ministrów z dnia 27 stycznia 1982 r. w sprawie rekompensat pieniężnych z tytułu wprowadzenia z dniem 1 lutego 1982 r. nowych cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii (Monitor Polski Nr 4, poz. 18)”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1983 r.

Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:
B. Miśkiewicz

54

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 17 lutego 1983 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym.

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 9 października 1982 r. o zmianie ustawy o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. Nr 33, poz. 219) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. Nr 27, poz. 157), z uwzględnieniem zmian wynikających z ustawy z dnia 9 października 1982 r. o zmianie

ustawy o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. Nr 33, poz. 219) oraz z innych przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

1) art. 18, 20 i 21 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. Nr 27, poz. 157) w brzmieniu:

„Art. 18. W Kodeksie postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296 i z 1965 r. Nr 15, poz. 113) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 761 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Dłużnik, który został zawiadomiony o wszczęciu egzekucji, obowiązany jest do powiadomienia w terminie 7 dni organu egzekucyjnego o każdej zmianie miejsca swego pobytu, trwającej dłużej niż jeden miesiąc. O obowiązku tym oraz o skutkach jego zaniedbania poucza się dłużnika przy zawiadomieniu go o wszczęciu egzekucji.”;
- 2) w art. 762 w § 1 wyrazy: „tysiąca pięćset złotych” zastępuje się wyrazami: „trzech tysięcy złotych” oraz dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Grzywną taką może być również ukarany dłużnik, który zaniedba obowiązku powiadomienia o zmianie miejsca swego pobytu.”;
- 3) w art. 831 § 1 pkt 5 wyraz: „ubezpieczenia” zastępuje się wyrazami: „ubezpieczenia od klęsk żywiołowych” oraz wyraz: „danego” zastępuje się wyrazem: „tego”;
- 4) w art. 881 § 3 pkt 1 wyrazy: „o każdorazowej wypłacie” zastępuje się wyrazami: „o pierwszej wypłacie”;
- 5) w art. 882:
 - a) dotychczasowa treść tego przepisu otrzymuje oznaczenie § 1, w paragrafie tym dodaje się pkt 2 w brzmieniu:
„2) podał, w jakiej kwocie i w jakich terminach zajęte wynagrodzenie będzie przekazywane wierzycielowi”,
a dotychczasowy pkt 2 otrzymuje oznaczenie pkt 3,
 - b) dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Zakład pracy obowiązany jest do niezwłocznego zawiadomienia komornika oraz wierzyciela o każdej zmianie okoliczności wymienionych w § 1.”;
- 6) w art. 884 dodaje się § 4 w brzmieniu:
„§ 4. Obowiązek powiadomienia komornika o zmianie zakładu pracy obciąża również dłużnika. O obowiązku tym oraz o skutkach jego zaniedbania dłużnik powinien być pouczony przy zawiadomieniu go o zajęciu wynagrodzenia za pracę.”;
- 7) w art. 886:
 - a) w § 1 wyrazy: „do dwóch tysięcy złotych” zastępuje się wyrazami: „do trzech tysięcy złotych”;

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Grzywnę określoną w § 1 komornik wymierzy również dłużnikowi, który nie powiadomił go o zmianie zakładu pracy.”;

8) w art. 1081:

a) w § 2 wyrazy: „sądu właściwości ogólnej zakładu pracy” zastępuje się wyrazami: „sądu ogólnej właściwości dłużnika”;

b) dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli dłużnik odbywa karę pozbawienia wolności, wierzyciel może złożyć tytuł wykonawczy bezpośrednio naczelnikowi zakładu karnego, który obowiązany jest wypłacać wierzycielowi należności za pracę dłużnika lub jego pieniądze znajdujące się w depozycie zakładu karnego, w granicach określonych w art. 53 Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 4. Przewidziana w § 3 wypłata nie może być dokonywana, jeżeli wnioski złożyło kilku wierzycieli, a należności za pracę dłużnika lub jego pieniądze znajdujące się w depozycie zakładu karnego nie wystarczają na zaspokojenie wszystkich należności tych wierzycieli lub jeżeli są zajęte przez organ egzekucyjny.”;

9) w art. 1083:

a) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Wierzytelności z rachunku bankowego stanowiące wkład oszczędnościowy podlegają egzekucji na zaspokojenie alimentów w pełnej wysokości.”;

b) dotychczasowy § 2 otrzymuje oznaczenie § 3;

10) w art. 1086:

a) dotychczasową treść przepisu oznacza się jako § 1,

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Dochodzenia powinny być przeprowadzane okresowo w odstępach nie dłuższych niż jeden rok. Bezskuteczność egzekucji nie stanowi podstawy umorzenia postępowania.”;

11) w art. 1088 po wyrazach: „tytułu drugiego” dodaje się wyrazy: „oraz art. 1075—1078”.

„Art. 20. W art. 186 Kodeksu karnego (Dz. U. z 1969 r. Nr 13, poz. 94) skreśla się § 3.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.”;

2) art. 2 i 4 ustawy z dnia 9 października 1982 r. o zmia-

nie ustawy o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. Nr 33, poz. 219) w brzmieniu:

„Art. 2. Wysokość świadczeń z funduszu alimentacyjnego przyznanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ustala się ponownie przy zastosowaniu przepisów tej ustawy.”

„Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1983 r.”

Kierownik Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
J. Bury

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 17 lutego 1983 r. (poz. 54)

USTAWA

z dnia 18 lipca 1974 r.

o funduszu alimentacyjnym.

W celu wzmoczenia opieki nad dziećmi i innymi osobami znajdującymi się w trudnej sytuacji materialnej z powodu niemożności wyegzekwowania świadczeń alimentacyjnych oraz zwiększenia odpowiedzialności osób zobowiązanych do alimentacji stanowi się, co następuje:

Art. 1. Tworzy się fundusz alimentacyjny przeznaczony na wypłatę świadczeń pieniężnych dla dzieci i innych osób znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej z powodu niemożności wyegzekwowania świadczeń alimentacyjnych.

Art. 2. Dysonentem funduszu alimentacyjnego jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 3. Na dochody funduszu alimentacyjnego składają się:

- 1) należności ściągnięte od osób zobowiązanych do alimentacji,
- 2) dotacje z budżetu Państwa,
- 3) wpłaty dobrowolne i inne wpływy.

Art. 4. 1. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują osobie zamieszkałej w Polsce, dla której alimenty zostały ustalone tytułem egzekucyjnym pochodzącym od sądu, jeżeli egzekucja tych alimentów okazała się bezskuteczna całkowicie lub częściowo, do wysokości świadczeń z funduszu alimentacyjnego określonych w ust. 2.

2. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przysługują, z uwzględnieniem ust. 3, w wysokości bieżąco ustalonych alimentów, jednakże nie wyższej niż 2.000 zł miesięcznie.

3. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego podwyższa się o kwoty rekompensat z tytułu wzrostu cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii. Szczegółowe zasady i tryb podwyższania świadczeń określa Rada Ministrów.

Art. 5. Przy ustalaniu prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego i ich wysokości:

- 1) za dochód osoby uprawnionej do alimentów uważa się przeciętny miesięczny dochód własny tej osoby, a jeżeli pozostaje ona na utrzymaniu osoby zobowiązanej do alimentów — przeciętny miesięczny dochód tej osoby wraz z dochodami członków jej rodziny pozostającymi we wspólności domowej,
- 2) w razie ustalenia łącznej kwoty alimentów dla kilku uprawnionych osób, za kwotę alimentów przysługujących jednej osobie uważa się część łącznej kwoty,

proporcjonalną do liczby osób, dla których ustalono alimenty,

- 3) w razie ustalenia alimentów więcej niż jednym tytułem egzekucyjnym od różnych osób, za kwotę alimentów przysługujących jednej osobie uważa się łączną kwotę alimentów przysługujących na podstawie wszystkich tytułów egzekucyjnych.

Art. 6. 1. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego nie przysługują osobie, która:

- 1) otrzymuje pełne utrzymanie z funduszy państwowych lub społecznych, a w szczególności:
 - a) odbywa czynną służbę wojskową,
 - b) przebywa w zakładzie opiekuńczym, wychowawczym, w domu rencisty lub w innym tego rodzaju zakładzie, albo
- 2) uzyskuje przeciętny miesięczny dochód przekraczający 4.000 zł,
- 3) uprawniona jest, zgodnie z przepisami o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, do zasiłków, pieniężnych przewidzianych dla dzieci żołnierzy oraz osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej, zobowiązanych do świadczeń alimentacyjnych.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może w drodze rozporządzenia podwyższyć wysokość kwoty miesięcznego dochodu określonego w ust. 1 pkt 2, jak również wysokość świadczeń z funduszu alimentacyjnego określonych w art. 4 ust. 2.

Art. 7. 1. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przyznaje Zakład Ubezpieczeń Społecznych na wniosek osoby uprawnionej lub organizacji społecznej właściwej według przepisów o postępowaniu cywilnym do występowania w sprawach o roszczenia alimentacyjne. Wniosek składa się za pośrednictwem organu prowadzącego egzekucję alimentów; organ ten przekazuje wniosek łącznie z informacją o bezskuteczności egzekucji alimentów.

2. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego przyznaje się poczynając od miesiąca, w którym złożony został do organu prowadzącego egzekucję alimentów należycie sporządzony wniosek. Wypłata świadczeń następuje w okresach miesięcznych w dniu oznaczonym w decyzji.

3. Osoba, której przyznano świadczenia z funduszu alimentacyjnego, a także osoba zobowiązana do świadczeń alimentacyjnych, przeciwko której prowadzona jest egzekucja alimentów, oraz organ egzekucyjny w zakresie okoliczności dotyczących egzekucji alimentów — obowiąz-

zane są do zawiadomiania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o każdej zmianie okoliczności, mających wpływ na wypłatę świadczeń z tego funduszu.

Art. 8. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podejmuje decyzję w przedmiocie przyznania świadczeń z funduszu alimentacyjnego na podstawie wniosku, informacji organu egzekucyjnego o bezskuteczności egzekucji alimentów oraz oświadczenia osoby uprawnionej, że nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 6 ust. 1.

Art. 9. Osoby pobierające świadczenia z funduszu alimentacyjnego, a także osoby zobowiązane do świadczeń alimentacyjnych na rzecz tych osób oraz inne osoby, jak również organy egzekucyjne, instytucje państwowe i organizacje społeczne obowiązane są do udzielania na żądanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wyjaśnień oraz informacji co do okoliczności mających wpływ na wypłatę świadczeń z tego funduszu.

Art. 10. 1. Osoba, która bezpodstawnie pobrała świadczenia z funduszu alimentacyjnego, obowiązana jest do zwrotu tych świadczeń.

2. Decyzję o obowiązku zwrotu świadczeń bezpodstawnie pobranych wydaje Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Świadczenia te ściągają się w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

Art. 11. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wstrzymuje wypłatę świadczeń z funduszu alimentacyjnego:

- 1) w wypadku wyjazdu uprawnionego za granicę na pobyt dłuższy niż dwa miesiące,
- 2) jeżeli na skutek niemożności ustalenia adresu uprawnionego lub z innych przyczyn nie można dokonać wypłat temu uprawnionemu,
- 3) jeżeli uprawniony lub jego przedstawiciel ustawowy odmówi udzielenia lub nie udzieli w wyznaczonym terminie wyjaśnień co do okoliczności, mających wpływ na wypłatę świadczeń.

2. Po ustaniu przyczyn wstrzymania wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego Zakład Ubezpieczeń Społecznych podejmuje decyzję co do wypłaty tych świadczeń w części lub całości za okres wstrzymania wypłat, nie dłuższy jednak niż sześć miesięcy.

3. Jeżeli wznowienie wypłaty świadczeń nie nastąpi w ciągu jednego roku od jej wstrzymania, postępowanie w sprawie wypłat ulega umorzeniu z mocy prawa.

Art. 12. 1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podejmuje decyzje o zaprzestaniu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego, jeżeli wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego lub po osiągnięciu pełnoletności przez osobę uprawnioną do alimentów albo gdy odpadnie choćby jeden z warunków, od którego zależy przyznanie tych świadczeń.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odstępuje od wydania decyzji o zaprzestaniu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego mimo wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wskutek śmierci osoby zobowiązanej do alimentów, jeżeli osobie dotychczas uprawnionej do alimentów nie przysługuje renta rodzinna. Świadczenia z funduszu wypłaca się w kwocie przysługującej w dniu śmierci zobowiązanego do alimentów, do czasu uzyskania innej pomocy, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy.

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odstępuje od wydania decyzji o zaprzestaniu wypłaty świadczeń z fun-

duszu alimentacyjnego, w czasie trwania obowiązku alimentacyjnego, jeżeli:

- 1) po osiągnięciu pełnoletności osoba uprawniona do świadczeń kształci się w szkole albo z powodu innych okoliczności nie ma możliwości samodzielnego utrzymania się,
- 2) mimo przekroczenia granicy dochodu, od której zależy prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego, kwota tego przekroczenia przypadająca na wszystkich członków rodziny nie równoważy kwoty utraconego świadczenia.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych może odstąpić od wydania decyzji o zaprzestaniu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego, jeżeli spowodowałyby to istotne pogorszenie sytuacji materialnej osoby uprawnionej dotychczas do tych świadczeń.

Art. 13. Po wydaniu decyzji w przedmiocie świadczeń z funduszu alimentacyjnego postępowanie egzekucyjne przeciwko osobie zobowiązanej do świadczeń alimentacyjnych na podstawie tytułu egzekucyjnego ustalającego alimenty na rzecz osoby pobierającej świadczenia z funduszu alimentacyjnego prowadzi się w dalszym ciągu według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, ze zmianami wynikającymi z przepisów art. 14 i 15.

Art. 14. 1. W razie przyznania świadczeń z funduszu alimentacyjnego organ egzekucyjny przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych kwoty ściągnięte od osoby zobowiązanej na podstawie tytułu egzekucyjnego ustalającego alimenty aż do pełnego pokrycia należności tego funduszu. Jeżeli w okresie wypłaty świadczeń alimentacyjnych należność funduszu nie zostanie zaspokojona, po zaprzestaniu wypłaty świadczeń organ egzekucyjny przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych kwoty ściągnięte od osoby zobowiązanej, pozostałe po zaspokojeniu bieżących alimentów.

2. Wniosek osoby uprawnionej o zawieszenie lub umorzenie postępowania egzekucyjnego wymaga zgody Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Do udziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w postępowaniu egzekucyjnym stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące egzekucji na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej.

Art. 15. Osoba, przeciwko której prowadzona jest egzekucja alimentów na rzecz osoby pobierającej świadczenia z funduszu alimentacyjnego, nie może żądać:

- 1) uchylecia lub ograniczenia obowiązku alimentacyjnego za okres poprzedzający zgłoszenie żądania ani
- 2) zwolnienia od egzekucji, powołując się na zapłatę alimentów do rąk osoby uprawnionej,

jeżeli naruszałoby to prawa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 16. 1. Osoba, przeciwko której prowadzona jest egzekucja alimentów na rzecz osoby pobierającej świadczenia z funduszu alimentacyjnego, zobowiązana jest do uiszczania opłat na pokrycie kosztów związanych z działalnością tego funduszu.

2. Opłaty wymienione w ust. 1 podlegają ściągnięciu w postępowaniu egzekucyjnym wskazanym w art. 13

Art. 17. Zakład Ubezpieczeń Społecznych może w szczególności uzasadnionych wypadkach umorzyć należności funduszu alimentacyjnego od osób zobowiązanych do ali-

mentów oraz od osób, które bezpodstawnie pobrały świadczenia z tego funduszu.

Art. 18. 1. Przewidziane w ustawie decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wydają organy tego Zakładu właściwe ze względu na siedzibę organu prowadzącego egzekucję wskazaną w art. 13.

2. W sprawach świadczeń z funduszu alimentacyjnego stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z przepisów niniejszej ustawy.

3. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługują

środki odwoławcze przewidziane dla odwołań w sprawach o świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Art. 19. Ministrowie Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Sprawiedliwości określą w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady i tryb postępowania oraz pokrywania należności za czynności organu egzekucyjnego w sprawach świadczeń z funduszu alimentacyjnego,
- 2) szczegółowe zasady obliczania dochodu i wysokości świadczeń z funduszu alimentacyjnego,
- 3) wysokości opłat na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu alimentacyjnego.

Oplata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi rocznie 800,— zł, półrocznie 500,— zł.
Oplata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi 300,— zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 31 października. Prenumeratę można zgłaszać za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Oplata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa, nr 1049-3157-222. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), dokładny adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, Powszechny Dom Książki „Unwersus” — ul. Belwederska 20/22, księgarnia „Domu Książki” im. S. Zeromskiego — al. Gen. Świerczewskiego 119/123 i w kasach sądów w Białymstoku, Bielsku-Białej, Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Katowicach, Kielcach, Koninie, Koszalinie, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wielkopolskim, Poznaniu, Radomiu, Rzeszowie, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu, Wałbrzychu z tymczasową siedzibą w Świdnicy, Wrocławiu, Zamościu i Zielonej Górze.

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Flotowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0159-1300-83.

Cena 32,00 zł